

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12326 *Llei 25/2014, de 27 de novembre, de tractats i altres acords internacionals.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La Convenció de Viena sobre el dret dels tractats, de 23 de maig de 1969, codifica amb vocació universal les qüestions essencials del procés de subscripció i entrada en vigor dels tractats internacionals subscrits entre estats, així com la seva observança, aplicació i interpretació. Si bé no inclou la regulació de qüestions com la successió d'estats en matèria de tractats o la responsabilitat derivada de l'incompliment, es pot continuar considerant com 'el tractat dels tractats' i el reflex del dret consuetudinari en la matèria.

La Convenció de Viena sobre el dret dels tractats entre estats i organitzacions internacionals o entre organitzacions internacionals, de 21 de març de 1986, que encara no ha entrat en vigor, completa l'àmbit d'aplicació material de la Convenció de 1969 i regula els tractats entre un o diversos estats i una o diverses organitzacions internacionals, així com els tractats subscrits entre organitzacions internacionals.

Espanya és Estat part de la Convenció de Viena de 1969 sobre el dret dels tractats i va prestar el consentiment a obligar-se per la Convenció de 1986 el 24 de juliol de 1990. Totes dues convencions configuren el marc de referència d'aquesta Llei.

En el nostre ordenament jurídic, l'única norma específica reguladora dels tractats és el Decret 801/1972, de 24 de març, sobre ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals. En el seu moment, aquest decret va aconseguir acomodar l'ordenament jurídic espanyol a les exigències de dret internacional en matèria de tractats internacionals i va donar resposta a les remissions al dret intern que feia la Convenció de Viena de 1969.

Tanmateix, amb el pas del temps el Decret 801/1972, de 24 de març, ha quedat obsolet tant pel notable desenvolupament experimentat pel dret internacional al llarg de les últimes quatre dècades, com pels profunds canvis polítics i constitucionals viscuts per Espanya des de 1972. Això fa del tot necessari reemplaçar el Decret per una nova regulació que, de manera sistemàtica i actualitzada, reguli l'activitat de l'Estat en matèria de tractats internacionals i altres acords internacionals. Aquesta necessitat l'han subratllat tant les mateixes administracions públiques, com els àmbits acadèmic i doctrinal.

II

En efecte, el dret internacional contemporani ha conegut un desenvolupament que l'ha col·locat en una situació que ja té poc a veure amb l'existent en el moment d'aprovació del Decret 801/1972, de 24 de març. Les Convencions de Viena de 1969 i 1986 són, sens dubte, el marc de referència en matèria de tractats internacionals, però difícilment es pot obviar l'existència de determinats fenòmens de nou encuny i canvis dins de la comunitat internacional que també han tingut profundes conseqüències en la pràctica internacional

dels estats i, molt en particular, en la seva activitat convencional. Així, en primer lloc, destaca la multiplicació d'organitzacions internacionals amb capacitat, en molts casos, per subscriure acords internacionals amb els estats. Un exemple particularment ressenyable és el de la Unió Europea, ja que tant la seva naturalesa supranacional com l'atribució d'àmplies competències en matèria exterior l'empenyen a subscriure acords internacionals, en què destaca per les seves conseqüències per als estats membres la peculiar i complexa categoria dels *acords mixtos* amb països tercers.

En segon terme, és necessari tenir present que la pràctica en matèria convencional s'ha anat fent cada vegada més intensa, complexa i fèrtil sobre la base del principi d'autonomia de la voluntat, la qual cosa ha donat origen a noves formes d'acords i nous problemes d'aplicació. En aquest sentit, el dret intern d'un Estat pot establir la distinció entre tractats i altres tipus d'acords internacionals, possibilitat que preveuen expressament les Convencions de Viena de 1969 i 1986 en els seus respectius articles 2.2. Així, en relació amb les noves formes d'acords, cal citar els acords d'execució de tractats internacionals, normalment denominats en la pràctica espanyola 'acords internacionals administratius' i la subscripció d'acords internacionals no normatius, freqüentment denominats memoràndums d'entesa o identificats mitjançant les sigles MOU derivades de la denominació anglesa *Memoranda of Understanding*, que instrumenten l'assumpció de compromisos polítics. Ara bé, això no impedeix de cap manera que coexisteixin categories diferents a les tres que regula aquesta Llei, que es regeixen, totes, pel dret intern dels estats.

Des de la perspectiva interna, els articles 56, 63.2 i 93 a 96 de la Constitució espanyola de 1978 regulen l'activitat exterior de l'Estat en matèria de tractats internacionals i en bona mesura el Decret 801/1972, de 24 de març, no hi resulta compatible. No en va, l'entrada en vigor de la Constitució espanyola va significar, en virtut de l'apartat tercer de la seva disposició derogatòria única, la terminació de vigència de les parts del Decret 801/1972, de 24 de març, que eren incompatibles amb la Carta Magna; i aquest era el cas almenys dels títols V i VI del Decret esmentat. Fins al moment aquest buit normatiu ha estat cobert en la pràctica per tres vies principals. En primer lloc, per l'emissió d'un bon nombre de circulars i ordres ministerials que han anat articulant de manera dispersa els tràmits a seguir en la tramitació interna dels tractats internacionals i dels altres possibles acords internacionals. En segon lloc, per la tasca interpretadora del Tribunal Constitucional, així com per la labor assessora del Consell d'Estat i de l'Assessoria Jurídica Internacional del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació. I en tercer lloc, atès el silenci del Decret 801/1972, de 24 de març, a propòsit de l'aplicació, els jutges ordinaris també han exercit un paper de primer ordre.

Així mateix, el disseny territorial de l'Estat elaborat després de l'entrada en vigor de la Constitució espanyola de 1978 ha significat el reconeixement a les comunitats autònomes, a través dels estatuts d'autonomia respectius, de competències rellevants en matèria d'acció exterior. D'aquesta manera, com a conseqüència del que preveu l'apartat tercer de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, l'Estat té una competència de caràcter exclusiu en matèria de relacions internacionals que, amb base en una assentada jurisprudència del Tribunal Constitucional, inclou en el seu nucli dur precisament la capacitat de subscriure tractats internacionals, l'anomenat *ius ad tractatum*. No obstant això, les comunitats autònomes tenen competència per desplegar certes activitats d'acció exterior entre les quals hi ha, per exemple, la subscripció d'acords internacionals no normatius. També disposen de competència per subscriure acords internacionals administratius, en concreció o execució d'un tractat. Gaudeixen, a més, de competències en altres aspectes de l'acció exterior que també tenen conseqüències en la mateixa política exterior de l'Estat en matèria de subscripció de tractats internacionals i que han de ser objecte de regulació per garantir la seva adequada inserció dins de la competència exclusiva de l'Estat derivada dels articles 97 i 149.1.3.a de la Constitució espanyola. Aquest és el cas, per exemple, del dret de les comunitats autònomes a proposar l'obertura de negociacions per a la subscripció de tractats sobre matèries respecte de les quals acreditin un interès justificat, el dret a ser informades de la negociació de tractats

internacionals que afectin les seves competències o el dret a sol·licitar al Govern formar part de la delegació espanyola que negociï un tractat internacional que afecti competències de les comunitats autònomes.

Igualment la pertinença d'Espanya a la Unió Europea té profundes repercussions en l'àmbit de la subscripció de tractats internacionals i altres acords internacionals. No en va la Unió gaudeix de personalitat jurídica pròpia i d'àmplies competències en matèria exterior, la qual cosa es tradueix en la possibilitat de subscriure acords internacionals amb països tercers o organitzacions internacionals. Aquests acords vinculen tant les institucions de la Unió com els estats membres i són de diferent naturalesa segons sigui la competència de la Unió sobre la qual es basi. Poden existir, per tant, acords que subscriu només la Unió amb un país tercer o una organització internacional, sense cap participació dels estats membres, si la Unió gaudeix de competència exclusiva per a això. Però poden existir acords en què, juntament amb la Unió, hi participin també els estats membres, si es tracta de competències compartides; precisament per aquest motiu, ha sorgit la peculiar categoria dels *acords mixtos*. Al seu torn, segons sigui el seu contingut, naturalesa i finalitat, existeix una àmplia varietat de possibilitats d'acords: acords d'associació, acords comercials, acords d'adhesió, entre d'altres. Es tracta, en qualsevol cas, d'un àmbit específic en el qual el tractament jurídic que doni cada Estat membre exigeix també unes especificitats i una flexibilitat que permeti assumir les peculiaritats derivades de la pertinença a un procés d'integració de caràcter supranacional.

Aquest escenari exigeix una actualització de l'instrument jurídic que regula l'ordenació de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats internacionals i altres acords internacionals i aconsella un rang legal per atendre el que ja van ser recomanacions del Consell d'Estat. En aquest sentit, quan al seu moment s'estava preparant el Decret 801/1972, de 24 de març, el Consell d'Estat va cridar l'atenció sobre el fet que «l'interès públic i la seguretat jurídica aconsellen que es dicti una disposició de rang legal» en els seus dictàmens núm. 37.248 i 37.068, de 19 de novembre de 1971. De la mateixa manera, una vegada en vigor la Constitució espanyola de 1978, el Consell d'Estat es va tornar a pronunciar en el mateix sentit amb motiu de l'informe que va emetre a propòsit de l'avantprojecte de Llei de tractats que es va preparar el 1985, si bé no es va arribar a remetre a les Corts Generals, en el seu dictamen núm. 47.392, de 21 de febrer de 1985. Això obeeix, entre d'altres aspectes, al fet que «la matèria afecta les relacions entre òrgans constitucionals i així mateix entre els ordenaments jurídics nacional i internacional, regula la producció i aplicació de normes jurídiques convencionals (Constitució espanyola, article 96) i, finalment, perquè l'article 63.2 de la Constitució espanyola estableix en realitat una reserva de llei». En efecte, aquesta disposició estableix que «al rei correspon de manifestar el consentiment de l'Estat per obligar-se internacionalment mitjançant tractats, de conformitat amb la Constitució espanyola i amb les lleis».

III

Així, doncs, el contingut d'aquesta Llei de tractats i altres acords internacionals s'articula al voltant de cinc grans títols. El punt de partida el configuren les disposicions generals del títol I que precisen l'abast material de la Llei i inclouen definicions dels principals conceptes que s'hi tracten. A continuació, com a nucli fonamental d'aquesta, el títol II regula tot allò relatiu a la competència per a la subscripció i la subscripció mateixa dels tractats internacionals, i diferencia, de la mateixa manera que fa el Conveni de Viena de 1969 sobre dret dels tractats, entre la representació internacional d'Espanya, el procés de subscripció, la publicació i registre, l'execució i observança i l'esmena, suspensió i denúncia. A partir d'aquí, la Llei dedica els dos títols següents a la regulació de dues modalitats importants d'acords internacionals de rellevància creixent en la pràctica internacional que, tanmateix, no gaudeixen de la naturalesa dels tractats internacionals, és a saber, els acords internacionals administratius, títol III, i els acords internacionals no normatius, títol IV. Totes dues modalitats necessiten una regulació dels aspectes propis de la seva naturalesa, qualificació, tramitació i, segons els casos, publicació o registre administratiu. Finalment, per raó de la naturalesa del nostre Estat autonòmic i les

competències assumides en matèria d'acció exterior per les comunitats autònomes a través dels seus respectius estatuts d'autonomia, la Llei presta particular atenció a la participació d'aquestes comunitats autònomes, títol V, tant en la subscripció de tractats internacionals com d'acords administratius i acords no normatius. Finalment, la Llei es tanca amb les disposicions addicionals, derogatòria i finals corresponents.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Objecte i definicions

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte regular la subscripció i aplicació per Espanya dels tractats internacionals, els acords internacionals administratius i els acords internacionals no normatius que defineix l'article 2.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

a) «tractat internacional»: acord subscrit per escrit entre Espanya i un altre o altres subjectes de dret internacional, i regit pel dret internacional, ja consti en un instrument únic o en dos o més instruments connexos i sigui quina en sigui la denominació.

b) «acord internacional administratiu»: acord de caràcter internacional no constitutiu de tractat que el subscriuen òrgans, organismes o ens d'un subjecte de dret internacional competents per raó de la matèria, la subscripció del qual està prevista en el tractat que executa o concreta, el contingut habitual del qual és de naturalesa tècnica sigui quina en sigui la denominació i que es regeix pel dret internacional. No constitueix acord internacional administratiu el subscrit per aquests mateixos òrgans, organismes o ens quan es regeix per un ordenament jurídic intern.

c) «acord internacional no normatiu»: acord de caràcter internacional no constitutiu de tractat ni d'acord internacional administratiu que el subscriu l'Estat, el Govern, els òrgans, organismes i ens de l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, les entitats locals, les universitats públiques i qualssevol altres subjectes de dret públic amb competència per a això, que conté declaracions d'intencions o estableix compromisos d'actuació de contingut polític, tècnic o logístic, i no constitueix font d'obligacions internacionals ni es regeix pel dret internacional.

d) «subjecte de dret internacional»: un Estat, una organització internacional o un altre ens internacional que tingui capacitat jurídica per subscriure tractats internacionals.

e) «plenipotència» o «plens poders»: document que acredita una o diverses persones per representar Espanya en la negociació, adopció o autenticació del text d'un tractat internacional, per expressar el consentiment a obligar-se per aquest o per executar qualsevol altre acte respecte a un tractat.

f) «negociació»: procés pel qual s'elabora el text d'un tractat internacional.

g) «negociador»: el representant del subjecte de dret internacional que participa en l'elaboració i adopció del text d'un tractat internacional.

h) «adopció»: acte pel qual Espanya expressa el seu acord sobre el text d'un tractat internacional.

i) «autenticació»: acte pel qual Espanya estableix com a correcte, autèntic i definitiu el text d'un tractat internacional.

j) «rúbrica»: acte pel qual Espanya autentica un tractat internacional mitjançant una signatura abreujada o les inicials del plenipotenciari.

k) «signatura»: acte pel qual Espanya autentica un tractat internacional o manifesta el consentiment a obligar-se per aquest.

l) «signatura *ad referendum*»: acte pel qual Espanya signa, sense l'autorització prèvia del Consell de Ministres, un tractat internacional, i que equival a la signatura definitiva una vegada aprovada la signatura *ad referendum* pel Consell de Ministres.

m) «bescanvi d'instruments»: acte pel qual Espanya i un altre subjecte de dret internacional autèntiquen o manifesten el consentiment a obligar-se per un tractat constituït per instruments, quan es disposi que aquest acte tingui aquest efecte o quan consti d'una altra manera que tots dos subjectes de dret internacional han convingut que el tingui.

n) «ratificació»: acte, precedit d'una signatura d'autenticació, pel qual Espanya fa constar el seu consentiment a obligar-se pel tractat internacional, mitjançant l'instrument que regula l'article 22 d'aquesta Llei.

ñ) «adhesió»: acte pel qual Espanya fa constar el seu consentiment a obligar-se per un tractat multilateral, quan no ha estat prèviament signat o ratificat per Espanya, mitjançant l'instrument que regula l'article 22 d'aquesta Llei.

o) «acceptació», «aprovació» i «notificació»: denominacions de l'acte, amb efectes idèntics, pel qual Espanya fa constar el seu consentiment a obligar-se per un tractat internacional, s'hagi signat o no el text del tractat.

p) «contractant»: subjecte de dret internacional que ha consentit a obligar-se per un tractat internacional hagi o no entrat en vigor.

q) «part»: subjecte de dret internacional que ha consentit a obligar-se per un tractat internacional i per al qual aquest tractat està en vigor.

r) «reserva»: declaració unilateral feta per Espanya en signar, ratificar, acceptar o aprovar un tractat internacional o en adherir-s'hi, per excloure o modificar els efectes jurídics de certes disposicions del tractat en la seva aplicació a Espanya, sigui quin en sigui l'enunciat o la denominació.

s) «objecció a una reserva»: declaració unilateral per la qual Espanya expressa la seva disconformitat en relació amb la reserva formulada prèviament per un altre subjecte de dret internacional.

t) «declaració interpretativa»: manifestació de voluntat realitzada unilateralment per Espanya per precisar o aclarir el sentit o abast que atribueix al tractat internacional o a alguna de les seves disposicions, sigui quin en sigui l'enunciat o la denominació.

u) «denúncia»: acte pel qual Espanya fa constar el seu consentiment per donar per finalitzades respecte a si mateix les obligacions derivades d'un tractat.

CAPÍTOL II

Competències en matèria de tractats i altres acords internacionals

Article 3. *Competències del Consell de Ministres.*

Correspon al Consell de Ministres:

a) Autoritzar la signatura dels tractats internacionals i actes de naturalesa similar a la signatura, de conformitat amb el que disposa l'article 14.

b) Aprovar la seva signatura *ad referendum*.

c) Autoritzar la seva aplicació provisional, en els termes que preveu aquesta Llei.

d) Aprovar i acordar la remissió a les Corts Generals dels projectes de llei orgànica que preveu l'article 93 de la Constitució.

e) Acordar la sol·licitud d'autorització prèvia i disposar a aquest efecte la remissió a les Corts Generals dels tractats internacionals en els supòsits de l'article 94.1 de la Constitució.

f) Disposar la remissió al Congrés dels Diputats i al Senat de la resta dels tractats internacionals als efectes de l'article 94.2 de la Constitució espanyola.

g) Acordar la manifestació del consentiment d'Espanya per obligar-se mitjançant un tractat internacional i, si s'escau, les reserves que pretengui formular.

h) Conèixer els acords internacionals administratius i els no normatius la importància dels quals així ho aconselli.

Article 4. *Competències del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.*

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació:

a) Ha d'exercir la competència general en matèria de tractats internacionals i les atribucions que no corresponguin a altres ministeris que, per raó de la matèria, resultin competents en la negociació i seguiment d'aquests.

b) Ha de prestar assistència tècnica, com a departament especialitzat en matèria de dret internacional, als òrgans i ens intervinents en la subscripció de tractats i altres acords internacionals, i els ha d'assessorar en aquesta matèria de conformitat amb el que preveu la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i les institucions públiques.

c) Ha de fer el seguiment de l'activitat convencional, informar-ne els òrgans col·legiats del Govern i formular davant aquests les propostes de decisió que escaiguin.

2. En relació amb les administracions públiques restants, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'exercir tasques d'assessorament, coordinació i les altres funcions que se li atribueixen en aquesta Llei.

Article 5. *Competències dels departaments ministerials.*

Correspon als departaments ministerials respecte dels tractats i altres acords internacionals que els afectin en l'àmbit de les seves respectives competències:

a) La iniciativa en la negociació del tractat o acord.
b) El plantejament, desenvolupament i conclusió de la negociació.
c) La presència i participació en la subscripció, aplicació i seguiment dels tractats o acords.

d) Mantenir informat de la negociació, aplicació i seguiment dels tractats o acords el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

e) La proposta al Consell de Ministres, conjuntament amb el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, dels acords d'autorització de rúbrica, signatura, bescanvi d'instruments o signatura *ad referendum*, als efectes de l'autenticació, així com la proposta de l'aplicació provisional.

Article 6. *Comissió interministerial de coordinació en matèria de tractats i altres acords internacionals.*

Es crea la Comissió interministerial de coordinació en matèria de tractats i altres acords internacionals com a òrgan col·legiat d'intercanvi d'informació i coordinació dels departaments ministerials, la composició i funcionament de la qual es determinen reglamentàriament.

Aquesta Comissió ha d'establir la manera de fer efectiva la cooperació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla amb finalitat informativa, i fer efectiva la seva participació en el compliment dels compromisos internacionals formalitzats per Espanya.

Article 7. *Competències de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla i entitats locals.*

Les comunitats autònomes poden participar en la subscripció de tractats internacionals. Així mateix, les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats locals poden subscriure altres acords internacionals en el marc de les competències que els atorguen els tractats internacionals, la Constitució espanyola, els estatuts d'autonomia i la resta de l'ordenament jurídic, en els termes que estableix el títol V d'aquesta Llei.

TÍTOL II

Dels tractats internacionals

CAPÍTOL I

Representació internacional d'Espanya

Article 8. *Denominació de l'Estat espanyol.*

La denominació oficial de l'Estat espanyol en els tractats internacionals és «Regne d'Espanya».

Article 9. *Nomenament de representants d'Espanya.*

El ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, a proposta del ministeri o ministeris competents per raó de la matèria, nomena els representants d'Espanya per a l'execució de qualsevol acte internacional relatiu a un tractat internacional.

Article 10. *Plens poders.*

1. Per executar en representació d'Espanya qualsevol acte internacional relatiu a un tractat i, en particular, per negociar, adoptar i autenticar el seu text, així com per manifestar el consentiment d'Espanya a obligar-se pel tractat, la persona o persones que els portin a terme han d'estar proveïdes d'una plenipotència signada pel ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació en nom del rei.

2. No necessiten plenipotència per representar Espanya:

- a) El rei, el president del Govern i el ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.
- b) Els caps de missió diplomàtica i de representació permanent davant una organització internacional per a la negociació, adopció i autenticació del text d'un tractat internacional entre Espanya i l'Estat o organització davant els que es troben acreditats.
- c) Els caps de missió especial enviats a un o diversos estats estrangers per a la negociació, adopció i autenticació del text d'un tractat internacional entre Espanya i qualsevol dels estats als quals ha estat enviada la missió.
- d) Els representants acreditats davant una conferència internacional o davant una organització internacional o un dels seus òrgans, per a la negociació, adopció i autenticació del text d'un tractat internacional elaborat en el si d'aquesta conferència, organització o òrgan.

3. L'execució d'un acte internacional relatiu al procés de subscripció d'un tractat internacional per persona no proveïda de plenipotència no té efectes jurídics, llevat que el ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació convalidi l'acte.

CAPÍTOL II

Subscripció dels tractats internacionals

Article 11. *Negociació.*

1. Els departaments ministerials han de negociar els tractats internacionals en l'àmbit de les seves respectives competències, en coordinació amb el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

2. L'obertura del procés de negociació d'un tractat internacional s'ha de sotmetre al coneixement previ dels òrgans col·legiats del Govern a través de la Comissió General de secretaris d'Estat i subsecretaris. A aquest efecte, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, a iniciativa dels ministeris interessats, ha d'eleva un informe amb la relació dels processos de negociació l'obertura dels quals es proposa, que ha d'incloure una valoració sobre l'oportunitat de cadascun d'ells en el marc de la política exterior espanyola.

3. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla poden participar en les negociacions d'un tractat internacional en els termes que preveu el títol V.

Article 12. *Adopció.*

Correspon als negociadors adoptar el text d'un tractat internacional. En el supòsit d'un text elaborat per una conferència internacional, o en el si d'una organització internacional, l'adopció es fa de conformitat amb el Reglament d'aquesta conferència, les regles de l'organització i, si no n'hi ha, d'acord amb les normes generals de dret internacional.

Article 13. *Autenticació.*

1. El text d'un tractat internacional s'ha d'autenticar mitjançant el procediment que s'hi prescriu o convinguin els negociadors. En defecte de previsió o acord el text queda establert com autèntic mitjançant la signatura, la signatura *ad referendum* o la rúbrica posades en el text del tractat o en l'acta final de la conferència internacional en què figuri aquest text.

2. Els tractats internacionals de caràcter bilateral subscrits per Espanya han d'estar sempre redactats en espanyol i així s'hi ha de fer constar, sense perjudici que també puguin estar-ho en un altra o altres llengües espanyoles que siguin cooficials en una comunitat autònoma o en llengües estrangeres.

Article 14. *Autorització de signatura i actes de naturalesa similar.*

1. El Consell de Ministres ha d'autoritzar la rúbrica, signatura o bescanvi d'instruments, segons sigui el cas, d'un tractat internacional, i n'ha d'aprovar la signatura *ad referendum*.

La proposta al Consell de Ministres l'ha d'eleva el ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació i, si s'escau, conjuntament amb el titular del departament ministerial que sigui competent per raó de la matèria.

2. El president del Govern i el ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació poden signar *ad referendum* qualsevol tractat internacional. La signatura *ad referendum* per qualsevol altre representant d'Espanya necessita l'autorització del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

El ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, conjuntament amb el titular del departament ministerial competent per raó de la matèria, ha d'eleva la signatura *ad referendum* perquè s'aprovi al Consell de Ministres i ha de comunicar l'aprovació al depositari o, si s'escau, a la contrapart.

3. L'aprovació per part del Consell de Ministres de la signatura *ad referendum* d'un tractat equival a la signatura definitiva amb efectes d'autenticació.

Article 15. *Aplicació provisional.*

1. El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, i a iniciativa motivada del departament competent per a la seva negociació, ha d'autoritzar l'aplicació provisional, total o parcial, d'un tractat internacional abans de la seva entrada en vigor. El Ministeri de la Presidència ha de comunicar l'acord d'autorització a les Corts Generals.

2. L'aplicació provisional no es pot autoritzar respecte dels tractats internacionals a què es refereix l'article 93 de la Constitució espanyola.

3. En el supòsit que es tracti d'un tractat internacional comprès en algun dels supòsits de l'article 94.1 de la Constitució espanyola, si les Corts Generals no concedeixen la preceptiva autorització per a la conclusió d'aquest tractat, el ministre d'Afers Exteriors i Cooperació ha de notificar immediatament als altres contractants, entre els quals el tractat s'aplica provisionalment, la intenció d'Espanya de no arribar a ser-hi part, i en aquest moment acaba la seva aplicació provisional.

4. El Consell de Ministres ha d'autoritzar l'aplicació provisional dels tractats internacionals que impliquin obligacions financeres per a la hisenda pública i el desemborsament de fons amb caràcter previ a la seva ratificació i entrada en vigor, a

iniciativa motivada del departament competent, sempre que existeixi crèdit adequat i suficient en els pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb el calendari de pagaments previst, informe previ del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Article 16. Manifestació del consentiment a obligar-se per un tractat.

1. El Consell de Ministres ha d'acordar la manifestació del consentiment d'Espanya a obligar-se per un tractat internacional, de conformitat amb la Constitució espanyola i les lleis, en la forma convinguda pels negociadors.

2. En els supòsits de tractats que puguin estar inclosos en els articles 93 i 94.1 de la Constitució espanyola, els representants d'Espanya només poden convenir les formes de manifestació del consentiment que permetin l'obtenció de l'autorització de les Corts Generals prèviament a la conclusió del tractat.

Article 17. Tràmits interns previs a la manifestació del consentiment a obligar-se per un tractat internacional.

1. La manifestació del consentiment a obligar-se per un tractat internacional dels que preveuen els articles 93 i 94.1 de la Constitució espanyola requereix l'autorització prèvia de les Corts Generals en els termes que estableixen els preceptes esmentats.

2. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, vist l'informe de l'Assessoria Jurídica Internacional sobre la tramitació del tractat i en coordinació amb el ministeri competent per raó de la matèria objecte del tractat, ha d'elevat al Consell d'Estat, d'acord amb l'article 22.1 de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, la consulta sobre la necessitat d'autorització de les Corts Generals amb caràcter previ a la prestació del consentiment a obligar-se per un tractat. Així mateix, li correspon proposar al Consell de Ministres, amb el dictamen previ del Consell d'Estat, l'enviament del tractat a les Corts Generals amb aquest fi.

3. El Consell de Ministres ha de remetre a les Corts Generals el tractat, acompanyat dels informes i dictàmens existents, així com de qualsevol altre possible document annex o complementari del tractat, les reserves o declaracions que es proposi formular Espanya o hagin realitzat altres estats, així com la indicació, si s'escau, de l'existència d'aplicació provisional del tractat.

Article 18. Informació al Congrés dels Diputats i al Senat.

1. De conformitat amb el que estableix l'article 94.2 de la Constitució espanyola, el Govern ha d'informar immediatament al Congrés dels Diputats i al Senat de la conclusió de tot tractat internacional i li ha de remetre el seu text complet, juntament amb les reserves formulades i les declaracions que Espanya hagi realitzat, amb els informes i dictàmens obtinguts.

2. Respecte de tot tractat, les cambres i les seves comissions poden sol·licitar, a través dels presidents d'aquestes, la informació i col·laboració que necessitin del Govern i els seus departaments i de qualssevol autoritats de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla.

Article 19. Control previ de constitucionalitat.

El control previ de constitucionalitat dels tractats internacionals que preveu l'article 95 de la Constitució espanyola s'ha de tramitar de conformitat amb el que preveuen l'article 78 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional i els reglaments del Congrés dels Diputats i del Senat.

Article 20. Bescanvi o dipòsit dels instruments de ratificació, acceptació, aprovació i adhesió.

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'adoptar les mesures pertinents per procedir al bescanvi, dipòsit o notificació als contractants o al dipositari dels instruments

mitjançant els quals es manifesta el consentiment d'Espanya a obligar-se per un tractat internacional.

Article 21. *Reserves i declaracions.*

1. La manifestació del consentiment d'Espanya a obligar-se mitjançant un tractat internacional ha d'anar acompanyada, si s'escau, de les reserves i declaracions que Espanya hagi decidit formular.

2. En el cas de tractats internacionals que necessitin l'autorització parlamentària a què es refereix l'article 17, la manifestació del consentiment ha d'anar acompanyada, si s'escau, de les reserves i declaracions en els termes en què hagin estat autoritzades per les Corts Generals.

3. El Govern ha d'informar les Corts Generals respecte de les acceptacions o objeccions que hagi formulat a les reserves emeses per les altres parts contractants en els tractats internacionals prèviament autoritzats per les cambres.

Article 22. *Signatura de l'instrument de manifestació del consentiment pel rei.*

El rei, amb la ratificació del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de signar els instruments de ratificació i d'adhesió que manifestin el consentiment d'Espanya a obligar-se per un tractat internacional.

CAPÍTOL III

Publicació i registre dels tractats internacionals

Article 23. *Publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat i entrada en vigor.*

1. Els tractats internacionals vàlidament subscrits s'han de publicar íntegrament en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Aquesta publicació s'ha de produir al temps de l'entrada en vigor del tractat per a Espanya o abans, si se'n coneix fefaentment la data de l'entrada en vigor.

2. Si s'ha convingut l'aplicació provisional d'un tractat o de part d'aquest, cal procedir a la seva publicació immediata. En el seu moment s'ha de publicar la data de l'entrada en vigor per a Espanya o, si s'escau, aquella en què acabi la seva aplicació provisional.

3. Els tractats internacionals formen part de l'ordenament jurídic intern una vegada publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 24. *Contingut de la publicació.*

1. La publicació d'un tractat internacional en el «Butlletí Oficial de l'Estat» ha d'incloure el text íntegre del tractat al costat de qualssevol instruments i documents annexos o complementaris, així com els actes unilaterals dependents del tractat. A més, s'ha de publicar la data d'entrada en vigor del tractat i, si s'escau, la d'aplicació provisional i la seva terminació.

2. Així mateix s'ha de publicar en el Butlletí Oficial de l'Estat qualsevol acte posterior que afecti l'aplicació d'un tractat internacional.

Article 25. *Registre.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, el Govern, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de registrar a la Secretaria de les Nacions Unides els tractats bilaterals en què Espanya sigui part, així com els tractats multilaterals dels quals Espanya sigui dipositària. S'han d'adoptar mesures semblants en qualsevol altra organització internacional que escaigui.

2. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de comunicar a la Secretaria de les Nacions Unides, i a qualsevol altra organització internacional que escaigui, tot acte ulterior realitzat per Espanya que modifiqui o suspengui aquests tractats internacionals, o que posi terme a la seva aplicació.

Article 26. *Custòdia i dipòsit.*

1. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de custodiar els textos originals dels tractats internacionals subscrits per Espanya o, si s'escau, els exemplars autoritzats d'aquests, així com els de qualsevol altre instrument o comunicació relatius a un tractat.

2. En cas que Espanya sigui designada dipositària d'un tractat internacional, les funcions corresponents les ha de desenvolupar el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Article 27. *Publicacions periòdiques.*

Sense perjudici de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de publicar periòdicament col·leccions de tractats en vigor en què Espanya sigui part.

CAPÍTOL IV

Aplicació i interpretació dels tractats internacionals

Article 28. *Eficàcia.*

1. Les disposicions dels tractats internacionals vàlidament subscrits només es poden derogar, modificar o suspendre en la forma que preveuen els mateixos tractats o d'acord amb les normes generals de dret internacional.

2. Els tractats internacionals vàlidament subscrits i publicats oficialment produeixen efectes a Espanya des de la data que el tractat determini o, si no n'hi ha, a partir de la data de la seva entrada en vigor.

Article 29. *Observança.*

Tots els poders públics, òrgans i organismes de l'Estat han de respectar les obligacions dels tractats internacionals en vigor en què Espanya sigui part i vetllar pel compliment adequat d'aquests tractats.

Article 30. *Execució.*

1. Els tractats internacionals són d'aplicació directa, llevat que del seu text es desprengui que aquesta aplicació queda condicionada a l'aprovació de les lleis o disposicions reglamentàries pertinents.

2. El Govern ha de remetre a les Corts Generals els projectes de llei que es requereixin per a l'execució d'un tractat internacional.

3. El Govern, les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla han d'adoptar les mesures necessàries per a l'execució dels tractats internacionals en què Espanya sigui part en allò que afecti matèries de les seves respectives competències.

Article 31. *Prevalença dels tractats.*

Les normes jurídiques contingudes en els tractats internacionals vàlidament subscrits i publicats oficialment prevalen sobre qualsevol altra norma de l'ordenament intern en cas de conflicte amb aquestes, excepte les normes de rang constitucional.

Article 32. *Declaració d'inconstitucionalitat.*

La declaració d'inconstitucionalitat dels tractats internacionals s'ha de tramitar pel procediment que regula el títol II de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.

Article 33. *Efectes jurídics de les reserves, àmbit territorial, clàusula de la nació més afavorida i aplicació de tractats successius concernents a la mateixa matèria.*

1. De conformitat amb les normes generals de dret internacional i segons el que preveu el mateix tractat, es determinen:

- a) Els efectes jurídics de les reserves que afectin les disposicions d'un tractat internacional del qual Espanya sigui part.
- b) Els efectes jurídics de les objeccions a aquestes reserves.
- c) L'àmbit d'aplicació territorial del tractat.

2. Els efectes jurídics de la clàusula de la nació més afavorida inserida en tractats internacionals en els quals Espanya sigui part es determinen de conformitat amb les normes de dret internacional.

3. Quan Espanya sigui part en dos o més tractats internacionals successius relatius a la mateixa matèria, la determinació de les disposicions que hagin de prevaler s'ha d'efectuar en la forma que preveuen els tractats esmentats i, si no n'hi ha, d'acord amb les normes generals de dret internacional.

Article 34. *Retirada de les reserves i de les objeccions a les reserves.*

1. La retirada de les reserves, així com de les declaracions o objeccions que Espanya hagi formulat, requereix l'autorització del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació. Així mateix, el Consell de Ministres n'ha de prendre coneixement i, si s'escau, acceptar la retirada de reserves i declaracions formulades per altres parts.

2. Quan la retirada afecti reserves i declaracions aprovades per les Corts Generals, se'n requereix l'autorització prèvia. En els altres casos les Corts Generals n'han de ser informades.

Article 35. *Regles d'interpretació.*

1. Les disposicions dels tractats internacionals s'han d'interpretar d'acord amb els criteris establerts per les normes generals de dret internacional, els consagrats en els articles 31 a 33 de la Convenció de Viena de 23 de maig de 1969 sobre dret dels tractats i els continguts en el mateix tractat.

2. En la interpretació dels tractats internacionals constitutius d'organitzacions internacionals i de tractats adoptats en l'àmbit d'una organització internacional, s'ha de tenir en compte tota norma pertinent de l'organització.

3. Les disposicions de tractats internacionals afectades per declaracions formulades per Espanya s'han d'interpretar conforme al sentit que s'hi confereix.

4. Les disposicions dictades en execució de tractats internacionals en què Espanya sigui part s'han d'interpretar de conformitat amb el tractat que desenvolupen.

5. Els dubtes i les discrepàncies sobre la interpretació i el compliment d'un tractat internacional del qual Espanya sigui part s'han de sotmetre al dictamen del Consell d'Estat, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, el ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació en coordinació amb el ministeri competent per raó de la matèria.

CAPÍTOL V

Esmena, denúncia i suspensió dels tractats internacionals

Article 36. *Esmena.*

1. L'esmena d'un tractat internacional s'ha de portar a terme en la forma que s'hi preveu o, si no, mitjançant la conclusió entre les parts d'un nou tractat.

2. Quan el tractat internacional prevegi un procediment d'esmena que no requereixi la conclusió d'un nou tractat internacional s'ha de seguir en el dret intern espanyol algun dels procediments següents:

a) Presa de coneixement pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'una esmena que entri en vigor directament, en virtut del procediment que preveu el tractat i sense necessitat de cap decisió addicional per l'Estat part.

b) Acceptació o rebuig pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'una esmena adoptada que pugui ser acceptada o rebutjada per l'Estat part en el termini que el tractat estableix en aquest sentit.

Transcorregut aquest termini sense oposició, l'esmena s'entén tàcitament acceptada i el Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de prendre coneixement de la seva entrada en vigor.

Article 37. *Denúncia i suspensió.*

1. El Consell de Ministres pot acordar la denúncia o la suspensió de l'aplicació d'un tractat internacional, a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, en coordinació amb el ministeri competent per raó de la matèria objecte del tractat, de conformitat amb les normes del mateix tractat o amb les normes generals de dret internacional.

2. Per raons d'urgència, degudament justificades, el ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, i si s'escau, en coordinació amb el ministeri competent en relació amb la matèria objecte del tractat, pot decidir la suspensió de l'aplicació d'un tractat, i ha d'obtenir amb caràcter immediat l'aprovació del Consell de Ministres.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, els tractats internacionals compresos en els articles 93 i 94.1 de la Constitució espanyola només poden ser denunciats amb l'autorització prèvia de les Corts Generals, de conformitat amb el que disposa l'article 96.2 de la Constitució espanyola.

4. El Govern ha d'informar immediatament les Corts Generals de la denúncia o de la suspensió de l'aplicació d'un tractat internacional.

5. Quan s'acordi la suspensió de l'aplicació d'un tractat internacional l'autorització de la qual hagi estat aprovada per les Corts Generals, el Govern ha de sol·licitar amb caràcter immediat la ratificació de la suspensió per part d'aquestes. Si les Corts Generals no aproven aquesta ratificació, el Govern ha de revocar l'acord de suspensió de l'aplicació del tractat.

TÍTOL III

Dels acords internacionals administratius

Article 38. *Requisits.*

1. Els òrgans, organismes i ens de les administracions públiques poden subscriure acords internacionals administratius en execució i concreció d'un tractat internacional quan el mateix tractat així ho prevegi.

2. Els acords internacionals administratius només els poden signar les autoritats designades en el mateix tractat internacional o, si no n'hi ha, els titulars dels òrgans, organismes i ens de les administracions públiques competents per raó de la matèria.

3. Els acords internacionals administratius han de respectar el contingut del tractat internacional que els doni cobertura, així com els límits que aquest tractat hagi pogut establir per subscriure'ls. Han d'estar redactats en castellà com a llengua oficial de l'Estat, sense perjudici de la seva possible redacció en altres llengües cooficials de les comunitats autònomes.

4. En els acords internacionals administratius que regula aquesta Llei s'ha d'incloure, en tot cas, la referència a «Regne d'Espanya» juntament amb la menció de l'òrgan, organisme o ens que els subscrigui.

Article 39. *Informe.*

1. Tots els projectes d'acords internacionals administratius s'han de remetre al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació abans de la seva signatura perquè l'Assessoria Jurídica Internacional emeti informe preceptiu sobre la seva naturalesa i formalització. En particular, ha de dictaminar sobre si aquest projecte s'hauria de formalitzar com a tractat internacional o com a acord internacional no normatiu. Així mateix, abans de la seva signatura, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques els que comportin compromisos financers perquè informi sobre l'existència de finançament pressupostari adequat i suficient per atendre aquests compromisos.

2. El termini per emetre els informes de l'Assessoria Jurídica Internacional i del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques és de deu dies, respectivament.

Article 40. *Tramitació interna.*

1. Els acords internacionals administratius no exigeixen la tramitació que preveu el títol II d'aquesta Llei. Els signataris tenen autonomia per decidir el procediment que ha de respectar, en tot cas, el que estableix el tractat que li doni cobertura.

2. El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de prendre coneixement de la subscripció dels acords internacionals administratius quan la seva importància o abast així ho aconselli.

Article 41. *Publicació i entrada en vigor.*

1. De conformitat amb la legislació en vigor, els acords internacionals administratius s'han de publicar en el Butlletí Oficial corresponent a l'Administració pública que els signi, amb indicació de la data de la seva entrada en vigor.

2. Els que correspongui publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» ho han de ser per resolució del secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

3. Sense perjudici del que assenyala l'apartat 1 anterior, i als efectes de publicitat, tots els acords internacionals administratius s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. Els acords internacionals administratius vàlidament subscriptes una vegada publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat» formen part de l'ordenament intern.

Article 42. *Recopilacions.*

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de publicar periòdicament col·leccions d'acords internacionals administratius subscriptes per Espanya.

TÍTOL IV

Dels acords internacionals no normatius

Article 43. *Naturalesa.*

Els acords internacionals no normatius no constitueixen font d'obligacions internacionals.

Article 44. *Competència.*

El Govern, els departaments ministerials, els òrgans, organismes i ens de l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes, les ciutats de Ceuta i Melilla, les entitats locals, les universitats públiques i qualssevol altres subjectes de dret públic amb competència en aquest sentit, poden establir acords internacionals no normatius

amb òrgans, organismes, ens, administracions i personificacions d'altres subjectes de dret internacional en l'exercici de les seves respectives competències.

Article 45. Informe.

Els projectes d'acords internacionals no normatius han de ser objecte d'informe per part del servei jurídic respectiu de l'òrgan o organisme públic que els subscrigui sobre la seva naturalesa, procediment i instrumentació més adequada segons el dret internacional, en particular, ha de dictaminar sobre si el projecte esmentat s'hauria de formalitzar com a tractat internacional o com a acord internacional administratiu. Així mateix, ha d'informar sobre la competència per subscriure'l i sobre la seva adequació a l'ordre constitucional de distribució de competències. En l'expedient relatiu a acords no normatius que impliquin obligacions financeres s'ha d'acreditar l'existència de finançament pressupostari adequat i suficient per atendre els compromisos que se'n deriven mitjançant informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 46. Tramitació interna.

1. Els acords internacionals no normatius no exigeixen la tramitació que preveu el títol II. Els signataris tenen autonomia per decidir el procediment.

2. El Consell de Ministres, a proposta conjunta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació i del competent per raó de la matèria, ha de prendre coneixement de la subscripció dels acords internacionals no normatius quan la seva importància així ho aconselli de conformitat amb la valoració conjunta dels ministres esmentats.

Article 47. Menció expressa de l'Estat.

En els acords internacionals no normatius s'ha d'incloure en tot cas la referència a «Regne d'Espanya» juntament amb la menció del signatari.

Article 48. Registre.

De conformitat amb la legislació en vigor, una vegada signat l'acord internacional no normatiu, se n'ha de remetre una còpia al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació per inscriure'l en el registre administratiu d'aquests acords.

TÍTOL V

De les comunitats autònomes, les ciutats de Ceuta i Melilla i entitats locals

CAPÍTOL I

La participació de les comunitats autònomes en la subscripció de tractats internacionals

Article 49. Proposta d'obertura de negociacions.

Les comunitats autònomes poden sol·licitar al Govern l'obertura de negociacions per subscriure tractats internacionals que tinguin per objecte matèries de la seva competència o interès específic, o perquè afectin de manera especial el seu respectiu àmbit territorial. El Govern ha de resoldre motivadament sobre aquesta sol·licitud, a proposta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb l'informe previ del d'Hisenda i Administracions Públiques sobre la seva adequació a l'ordre constitucional de distribució de competències, i del competent per raó de la matèria.

Article 50. Deure d'informació.

1. El Govern, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, ha de remetre a les comunitats autònomes informació sobre la negociació dels tractats internacionals que tinguin per àmbit matèries de la seva competència o interès específic o perquè afectin de manera especial el seu respectiu àmbit territorial.

2. Les comunitats autònomes poden remetre al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació les observacions que considerin convenientes sobre la negociació. La decisió adoptada sobre les observacions ha de ser motivada i comunicada a les comunitats autònomes.

3. A les comunitats autònomes se'ls ha d'informar dels tractats conclusos per Espanya que afectin les seves competències, siguin del seu interès específic o incideixin de manera especial en el seu àmbit territorial.

Article 51. *Participació en la delegació espanyola.*

1. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla poden sol·licitar al Govern formar part de la delegació espanyola que negociï un tractat internacional que tingui per objecte matèries de la seva competència o interès específic o perquè afectin de manera especial el seu respectiu àmbit territorial.

2. El Govern ha de decidir motivadament, a proposta conjunta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i del competent per raó de la matèria, sobre la procedència d'aquesta participació. La decisió adoptada sobre la sol·licitud s'ha de comunicar a les comunitats i ciutats autònomes.

CAPÍTOL II

Subscripció d'acords internacionals administratius i no normatius per les comunitats autònomes, les ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats locals

Article 52. *Subscripció d'acords internacionals administratius.*

1. Les comunitats autònomes poden subscriure acords internacionals administratius en execució i concreció d'un tractat internacional quan tinguin per àmbit matèries pròpies de la seva competència i amb subjecció al que disposi el mateix tractat internacional. Així mateix, quan tinguin per àmbit matèries pròpies de la seva competència els poden subscriure les ciutats autònomes i les entitats locals.

2. Els requisits, tramitació interna, publicació i entrada en vigor d'aquests acords internacionals administratius, sense perjudici del que disposa l'apartat següent, es regeixen pel que preveu el títol III d'aquesta Llei.

3. Els projectes d'acords internacionals administratius s'han de remetre al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació abans de la seva signatura per a informe per part de l'Assessoria Jurídica Internacional sobre la seva naturalesa, procediment i instrumentació més adequada segons el dret internacional. En particular, ha de dictaminar sobre si aquest projecte s'hauria de formalitzar com a tractat internacional o com a acord internacional administratiu. Per emetre el seu informe, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de sol·licitar tots els que consideri necessaris. El termini per emetre l'informe és de deu dies.

Article 53. *Subscripció d'acords internacionals no normatius.*

1. Les comunitats autònomes poden establir acords internacionals no normatius en les matèries que siguin pròpies de la seva competència. Així mateix, quan tinguin per àmbit matèries pròpies de la seva competència els poden subscriure les ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats locals.

2. La tramitació interna i el registre d'aquests acords internacionals no normatius, sense perjudici del que disposa l'apartat 3 següent, es regeixen pel que preveu el títol IV d'aquesta Llei.

3. Els projectes d'acords internacionals no normatius s'han de remetre al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació abans de la seva signatura per a informe per part de l'Assessoria Jurídica Internacional sobre la seva naturalesa, procediment i instrumentació més adequada segons el dret internacional. En particular, ha de dictaminar sobre si aquest projecte s'hauria de formalitzar com a tractat internacional o com a acord internacional administratiu. Per emetre el seu informe, el Ministeri d'Afers Exteriors i de

Cooperació ha de sol·licitar tots els que consideri necessaris. El termini per emetre l'informe és de deu dies.

Disposició addicional primera. *Comunicació a altres subjectes de dret internacional.*

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de comunicar aquesta Llei a tots els subjectes de dret internacional amb els quals Espanya manté relacions incloses les organitzacions internacionals de les quals és membre.

Disposició addicional segona. *Règim de l'acció exterior de la Unió Europea.*

El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici de les peculiaritats que en matèria d'acords internacionals es puguin derivar per a Espanya com a conseqüència de l'obligació de compliment del dret de la Unió Europea, en especial de les disposicions del Tractat de la Unió Europea i del Tractat de funcionament de la Unió Europea que regulen l'acció exterior de la Unió.

Disposició addicional tercera. *Submissió al principi d'estabilitat pressupostària.*

De conformitat amb l'article 135 de la Constitució espanyola i, en particular, amb el que estableix l'article 7.3 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, tots els tractats internacionals, acords internacionals administratius i no normatius que s'hagin de subscriure s'han de supeditar de forma estricta al compliment de les exigències dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Amb aquesta finalitat, en l'expedient relatiu als tractats o acords que impliquin obligacions financeres per a la hisenda pública hi ha de constar la valoració de les seves repercussions i efectes sobre les despeses i ingressos públics, presents i futurs, i acreditar, si s'escau, l'existència de finançament pressupostari adequat i suficient per atendre els compromisos que se'n deriven.

Disposició addicional quarta. *Contribucions o aportacions que faci l'Administració General de l'Estat així com els organismes públics que en depenen no previstes en tractats i acords internacionals.*

La subscripció o formalització d'instruments jurídics diferents dels definits en els apartats a), b) i c) de l'article 2 d'aquesta Llei, a través dels quals l'Administració General de l'Estat o els organismes públics que en depenen es comprometen a fer contribucions o aportacions a organismes o programes internacionals, públics o privats, encara que no se subjectin al dret internacional, l'ha d'autoritzar el Consell de Ministres, a proposta del departament competent, amb l'informe previ del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació sobre la seva adequació als fins, directrius i objectius de la política exterior i sobre la seva naturalesa, procediment i instrumentació jurídica més adequada. L'expedient que s'elevi al Consell de Ministres ha d'anar acompanyat necessàriament de l'informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Disposició addicional cinquena. *Actes d'aplicació de tractats internacionals per evitar la doble imposició i acords sobre preus de transferència.*

No queden subjectes a les disposicions d'aquesta Llei els actes d'aplicació dels tractats internacionals per evitar la doble imposició, en particular, els acords amistosos de resolució dels conflictes en l'aplicació dels tractats per evitar la doble imposició. Tampoc queden subjectes els acords entre administracions tributàries per valorar les operacions efectuades amb persones o entitats vinculades.

Disposició addicional sisena. *Règim foral basc.*

Les institucions competents del País Basc han de participar en la delegació espanyola que negociï un tractat internacional que tingui per àmbit drets històrics tant si la seva actualització general ha estat portada a terme per l'Estatut d'autonomia com en aquells altres casos l'actualització singular del qual ho hagi estat pel legislador ordinari en el marc

de la disposició addicional primera de la Constitució i, si s'escau, de l'Estatut d'autonomia per al País Basc.

Disposició addicional setena. *Règim específic de la Comunitat Foral de Navarra.*

Les institucions competents de Navarra han de participar en la delegació espanyola que negociï un tractat internacional que tingui per àmbit drets històrics tant si la seva actualització general ha estat portada a terme per la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra com en aquells altres casos l'actualització singular del qual ho hagi estat pel legislador ordinari en el marc de la disposició addicional primera de la Constitució i, si s'escau, de la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra.

Disposició addicional vuitena. *Accessibilitat a la pàgina web del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.*

La publicació de col·leccions de tractats i acords en vigor que preveuen els articles 27 i 42 ha de ser accessible a través de la pàgina web del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei i, en particular, el Decret 801/1972, de 24 de març, sobre ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.3.a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals.

Disposició final segona. *Registre d'acords internacionals no normatius.*

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'adoptar les mesures pertinents per a la posada en marxa i administració del registre administratiu dels acords internacionals no normatius la publicitat dels quals es regeix per les disposicions reguladores de la publicitat dels registres administratius.

Disposició final tercera. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza el Govern i els titulars dels departaments ministerials, en els àmbits de les seves respectives competències, a dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament adequat del que estableix aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de novembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY